کارزار شام

نماینده سوریه در سازمان ملل از همدستی آمریکا با داعش در اشغال پالمیرا پرده برداشت

آزادسازی دوباره تدمر

سوریه با اعلام خبر آزادسازی مجدد شهر باستانی پالمیرا(تدمر) از چنگال تروریست‌های تکفیری، از همدستی آمریکا با داعش در جریان اشغال ۳ ماه پیش این شهر در شرق استان حمص پرده برداشت. ارتش سوریه روز پنجشنبه با انتشار بیانیه‌ای اعلام کرد نیروهای دولتی پس از عملیات گسترده نظامی و با پشتیبانی هوایی روسیه و همچنین «نیروهای متحد و دوست» موفق شده‌اند کنترل کامل پالمیرا را به دست گیرند. مقامات روسیه نیز پیش‌تر بیانیه‌ای مشابه صادر کرده بودند. دیمیتری پسکوف، سخنگوی کرملین همان روز اعلام کرده بود سرگئی شویگو، وزیر دفاع به ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور و فرمانده کل ارتش روسیه درباره آزادی کامل این شهر تاریخی گزارش داده است. به گزارش المیادین، نیروهای ارتشی و داوطلب با حمایت هوایی روسیه از چهارشنبه‌شب به دنبال نبردی سنگین با داعشی‌ها وارد محله غربی پالمیرا شدند. این شهر که مارس ۲۰۱۶ و در پی عملیات ۲ هفته‌ای ارتش سوریه آزاد شده بود، همزمان با اوج تمرکز سوریه و متحدانش برای آزادسازی حلب در شمال کشور با حمله غافلگیرانه تقریبا تمام نیروهای رزمی موجود داعش در رقه، بار دیگر در دسامبر ۲۰۱۶ اشغال شد. این شهر باستانی نخستین‌بار در سال ۲۰۱۵ از سوی داعش اشغال شد و تکفیری‌ها بسیاری از بناهای باستانی آن را که از دوران شکوه رومی پالمیرا به عنوان مهم‌ترین بخش جاده ابریشم در شامات برجای مانده بود ویران کردند.

وزارت دفاع روسیه ماه گذشته تصاویری پهپادی را منتشر کرد که نشان می‌داد تروریست‌های داعش چندین بنای تاریخی و باستانی تدمر از جمله ستون‌های بنای چهار وجهی (تتراپیلون) را از بین برده‌اند.

■ **جعفری: نیروهای ترکیه را بیرون می‌کنیم**

اما بشار جعفری، نماینده دائم سوریه در سازمان ملل متحد به دنبال آزادی مجدد تدمر، پنجشنبه در کنفرانسی خبری در ژنو گفت: «قبل از اینکه اعضای داعش شهر پالمیرا را اشغال کنند، نیروی هوایی آمریکا مواضع ارتش سوریه را در شهر دیرالزور هدف قرار داد و با این اقدام، این فرصت را برای نیروهای داعش فراهم کرد تا از عراق به پالمیرای سوریه بروند». به گزارش خبرگزاری دولتی سوریه (سانا)، بشار جعفری که در عین حال رئیس هیات اعزامی دولت سوریه به مذاکرات صلح ژنو است، هیات نمایندگی معارضان سوری که از سوی سعودی‌ها حمایت می‌شود را مسؤول هرگونه شکست در مذاکرات ژنو دانست. او اعلام کرد نه‌تنها برخی اعضای این هیات عضو گروه‌های تروریستی هستند که از حمایت ترکیه و اسرائیل برخوردارند بلکه شماری از اعضای هیات معارضان خود وابسته به دستگاه‌های اطلاعاتی عربستان و ترکیه هستند. مداوای معارضان زخمی نیز در سرزمین‌های اشغالی با هزینه رژیم عربستان و قطر انجام می‌شود. او با تاکید بر اینکه دمشق تنها با معارضان مستقلی گفت‌وگو می‌کند که وابسته به بیگانگان نبوده و به دنبال تجزیه سوریه نباشند به تلاش دولت سوریه برای ادامه مذاکرات سوری-سوری با هدف توقف خونریزی‌ها اذعان کرد. جعفری همچنین بار دیگر مداخله نظامی ترکیه را در سوریه محکوم کرد و گفت: «از هر ابزاری برای بیرون راندن نیروهای ترکیه از اراضی سوریه استفاده می‌کنیم».

■■■

حمایت سیسی از ارتش سوریه

رئیس‌جمهور مصر اعلام کرد، قاهره از نبرد ارتش سوریه علیه تروریست‌ها برای نابودی افراط‌گرایان و همچنین بازپس‌گیری اراضی این کشور حمایت می‌کند. عبدالفتاح السیسی، روز پنجشنبه گذشته حین میزبانی از آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان گفت مصر خواستار «یک سوریه متحد، راهکار سیاسی برای حل بحران و بازسازی سوریه» است. رئیس‌جمهور مصر همچنین بر اتخاذ «رویکردی قاطع و شفاف» در برابر «حامیان تروریسم در منطقه» تأکید کرد و گفت: «ما نمی‌خواهیم مردم سوریه را در دستان گروه‌های تروریست رها کنیم».

گزارش «آتلانتیک» از وضعیت آشفته دستگاه دیپلماسی آمریکا

وزارت خارجه تعطیل ترامپ

جولیا یوف*: پرچم‌ها در لابی وزارت خارجه ایالات متحده در سکوت و نور خورشید عصر چند روز پیش غوطه می‌خوردند. یکی از کارکنان وزارت خارجه وقتی دید ما محو خلوتی آنجا شده‌ایم، با حیرت گفت: «اینجا معمولا جای شلوغی است. معمولا اینجا رفت‌وآمد هست و افراد مختلف برای دیدار می‌آیند اما الان اینطور سوت و کور شده است». هر قدر اینجا در «فاگی باتم» (محل ساختمان وزارت خارجه) خلوت است، به جایش کافه تریای وزارتخانه شلوغ است و کارکنان که حالا کاری ندارند، با قهوه‌هایی که یکی پس از دیگری می‌نوشند، با همکاران‌شان وقت می‌گذرانند. یک کارمند میانی وزارت این وضع را غیرمعمول توصیف کرد و گفت: «کافه‌تریا این روزها بیش از حد شلوغ است. هیچ‌کس هیچ‌کاری انجام نمی‌دهد». همین‌طور که همراه این کارمند بین میز و صندلی‌ها قدم می‌زدیم، می‌دیدیم کارمندها نشسته‌اند و قهوه به دست با هم گپ می‌زنند. یکی هم سرگرم مطالعه با «کیندل» (کتاب‌خوان الکترونیکی) بود.

یکی از مقامات ارشدی که بتازگی وزارتخانه را ترک کرده، به من گفت: «انگار کلا هیچ خبری آنجا نیست».

هفته گذشته با این خبر آغاز شد که لایحه بودجه پیشنهادی رئیس‌جمهور «دونالد ترامپ» منابع مالی وزارت خارجه را به میزان چشم‌گیری کاهش می‌دهد و با اظهارات «استفان بنن» مشاور کاخ سفید و رئیس سابق سایت «بریتبارت» پایان یافت که خطاب به حاضران در کنفرانس سالانه اتحادیه محافظه‌کاران (CPAC) گفت او و رئیس‌جمهور جدید به دنبال «تخریب ساختار دیوان‌سالار دولت» هستند. در وزارت خارجه‌ای که حدود ۷۰ هزار کارمند در سرتاسر دنیا دارد، این تخریب مدتی است که آغاز شده است. در طول هفته گذشته من با چندده نفر از مقامات کنونی و کارکنانی که بتازگی وزارت را ترک کرده‌اند، صحبت کردم و همه آنها هم یا به دلیل اینکه اجازه صحبت با رسانه‌ها را نداشتند و از واکنش این دولت که در تعقیب افشاگران است نگران بودند یا به دلیل آنکه نمی‌خواستند همکاران سابق‌شان را ناراحت کنند، از من خواستند نام‌شان فاش نشود. آنها وزارت خارجه‌ای بی‌انگیزه و آشفته را برای من به تصویر کشیدند. در برخی موارد این تخریب ساختار اداری به معنای واقعی کلمه رخ داده است. اخیرا بعد از آنکه به حدود ۲۰ نفر از کارکنان باسابقه در طبقه هفتم گفته شد باید سمت تازه‌ای برای خود بیابند، آن هم در مواردی در فرصتی تنها ۱۲ ساعته، تیم‌های ساخت‌وساز در تعطیلات «روز رئیس‌جمهور» (سالگرد تولد جورج واشنگتن) به این طبقه رفته و مشغول بازسازی و تغییر ترکیب دفتر شدند تا تیمی جدید و مفهومی جدید از نحوه کارکرد تیم هدایت وزارت خارجه در این طبقه مستقر شود (مفهومی که هنوز اغلب افراد نمی‌دانند قرار است چه باشد). الان «راهروی ماهونی» که میزبان ستونی از دفترهای کار با دکور و دیوارهای چوبی است و دفتر شخص وزیر خارجه هم در آن واقع شده، به یک محوطه ساخت‌وساز بدل شده که پارچه‌ای آبی آن را از دید مخفی کرده و کسی خبر ندارد آن پشت چه خبر است. در حالی که وزارت خارجه به نحوی آشکار از دیدارها با سران خارجی کنار گذاشته شده، پست‌های کلیدی وزارت خارجه خالی باقی مانده و کاخ سفید هم چندان از کارکنان وزارت خارجه مشاوره نمی‌گیرد، در واقع کار چندانی برای انجام دادن در وزارت باقی نمانده است. یکی از کارکنان وزارت درباره ایام قدیم که از ۶:۳۰ صبح شروع می‌شد، می‌گوید: «اگر می‌شد زودتر از ۱۰ شب از وزارت خارج شوم، روز خوبی بود. الان حدود ۹، ۹:۱۵ می‌آیم و قبل ۵:۳۰ هم می‌روم». خصومت آشکار کاخ سفید، ترک رویه‌های دیرینه سیاست خارجی آمریکا و آشفتگی در وزارت، دارد به کسانی که عادت داشته‌اند آمال و آرمان‌گرایی‌شان را معطوف مشغله سنگین و بشدت جزئیات محوری کنند که چرخ‌های یک دیوان‌سالاری در هم‌تنیده را می‌گرداند، آسیب می‌زند. در نبود وضعیت سابق، همه مضطرب شده‌اند، آنقدر که درست خواب‌شان نمی‌برد. یکی از کارکنان به من گفت نمی‌تواند درست بخوابد و نگرانی درباره شغلش و نقش رو به افول آمریکا در جهان خواب را از چشمان او گرفته است.

هر چند هنوز برخی تلاش می‌کنند جلسات سیاست‌گذاری برگزار کنند تا همچنان متمرکز بمانند و از ذهن‌شان کار بکشند اما یکی از کارکنان می‌گوید: «۲ ماه اخیر بیشتر اینطور بوده که فقط بیکار نشسته‌ایم و زودتر از معمول به خانه بازگشته‌ایم». بعضی هم در خیابان‌های فاگی‌باتم پرسه می‌زنند یا مدت طولانی‌ای را صرف ناهار می‌کنند. این کارمند وزارتخانه درباره جلسات سیاست‌گذاری با دیگر نهادهای دولتی می‌گوید: «قبلا من هر هفته در ۳ یا ۴ جلسه بین سازمانی شرکت می‌کردم اما در ۵ هفته گذشته، فقط یک‌بار چنین جلسه‌ای برگزار شده است». حتی سیل ایمیل‌های درون‌سازمانی هم خشک شده است. این کارمند وزارت خارجه به من گفت قبلا روزی ۲۰۰ ایمیل دریافت می‌کرد اما حالا ایمیل‌ها به تنها چند مورد در روز کاهش یافته است. او گفت: «از ۱۰ سال پیش که من کارم را در وزارتخانه آغاز کردم، اینجا هیچ وقت اینقدر سوت و کور نبوده. همکارانم می‌گویند آنها هم تا حالا شاهد چنین وضعی نبوده‌اند». او می‌گوید این وضعیت بیشتر به این دلیل است که اکنون «حلقه تصمیم‌گیری بشدت کوچک‌تر شده است» و بسیاری از کارکنان وزارت خارجه با تعجب شاهد این هستند که از این دایره بیرون گذاشته شده‌اند. آن کارمند میانی وزارت می‌گوید: «آنها [دولت جدید] واقعا می‌خواهند دخل اینجا را بیاورند. فکر نمی‌کنم این دولت اصلا به لزوم وجود وزارت خارجه اعتقادی داشته باشد. فکر می‌کنند «جیرد» [کوشنر، داماد ترامپ] از پس همه کارها بر می‌آید. این وضع مرا یاد کشورهای در حال توسعه‌ای می‌اندازد که مأموریتم را در آنها گذرانده‌ام. یک خاندان بر همه‌چیز حاکم است و وزارت خارجه از هیچ‌چیز خبر ندارد». از زمانی که این دولت روی کار آمده، حتی یک نشست خبری وزارت خارجه هم برگزار نشده و تازه قرار است این نشست‌ها از ۶ مارس از سر گرفته شود، در حالی که این نشست‌ها قبلا هر روز برگزار می‌شد. مخاطب این نشست‌ها فقط خبرنگاران نبودند، بلکه این کنفرانس‌های خبری راهنمایی مهم برای دیپلمات‌های ایالات متحده در سرتاسر جهان به شمار می‌آمد تا بدانند اولویت‌های وزارتخانه چیست و چطور باید درباره آنها صحبت کنند. در نبود این پیام‌رسانی روزانه از واشنگتن، دیپلمات‌هایی که در مناطق دورافتاده خدمت می‌کنند، عملا دارند چشم‌بسته عمل می‌کنند، آن هم بدون آنکه تحولات دیپلماتیک پیش روی آنها کاهش یافته باشد.

یک کارمند میانی وزارت خارجه می‌گوید: «آنها واقعا می‌خواهند دخل اینجا را بیاورند. فکر نمی‌کنم این دولت اصلا به لزوم وجود وزارت خارجه اعتقادی داشته باشد. فکر می‌کنند «جیرد» [کوشنر، داماد ترامپ] از پس همه کارها بر می‌آید. این وضع مرا یاد خاندان‌های کشورهای در حال توسعه می‌اندازد»

یکی از دیپلمات‌های آمریکایی مستقر در خارج از کشور می‌گوید: «دیدارهایی صورت می‌گیرد اما باید توجه داشت وقتی نشست‌های خبری روزانه برگزار نمی‌شود، سفرا باید برای دریافت خط‌مشی زمان زیادی منتظر بمانند. می‌توانیم حرف‌هایی را که [جیمز] متیس [وزیر دفاع]، [رکس] تیلرسون [وزیر خارجه] و [مایک] پنس [معاون رئیس‌جمهور] می‌زنند تکرار کنیم اما فعلا به مرحله‌ای نرسیده‌ایم که بتوانیم بدرستی سیاست‌های دولت را عرضه کنیم». دیگر دیپلمات‌های آمریکایی بویژه کسانی که در موقعیت‌هایی هستند که از لحاظ ژئوپلیتیکی حائز اهمیت است، همچنان دارند دستورالعمل‌های قدیمی مربوط به دولت [باراک] اوباما را اجرا می‌کنند، چون هنوز دستورالعمل جدیدی دریافت نکرده‌اند.

کسانی که من با آنها صحبت کرده‌ام، گفتند زمانی که رکس تیلرسون بالاخره برای نخستین‌بار وارد ساختمان وزارت خارجه شد، بسیار به او امیدوار بودند و می‌خواستند از او حمایت کنند اما اظهارات او بسیاری را ناامید و سردرگم کرد. یک کارمند وزارت خارجه گفت: «او فقط درباره اصلاحات و پاسخگویی صحبت کرد و هیچ چشم‌اندازی درباره آمریکا و جایگاهش در جهان ارائه نکرد». تیلرسون در اظهاراتی که بسیاری آن را اشاره ضمنی به بنغازی (حمله به کنسولگری آمریکا) تفسیر کردند، از مراقبت از کارکنان در خارج از کشور هم صحبت کرد. کارمند وزارت خارجه می‌گوید: «این حرف او مثل پتک بر سر ما فرود آمد. اولویت اول همه اینجا محافظت از نیروها در خارج از کشور است. او فکر می‌کند ما تا الان در طول همه این سال‌ها داشتیم چه کار می‌کردیم؟»

این واقعیت که هنوز قائم‌مقام وزیر مشخص نشده و بسیاری از معاونت‌های وزیر خالی هستند، این سازمان را که همواره براساس سلسله مراتب دقیق عمل می‌کرده، آشفته کرده است. یکی از کارکنان می‌گوید: «نبود قائم‌مقام... بزودی به یک معضل تبدیل می‌شود». او و دیگر کارکنانی که با آنها صحبت کرده‌ام، از بازتاب اینکه در دیدار تیلرسون با «سرگئی لاوروف» وزیر خارجه روسیه در بن آلمان بسیاری از صندلی‌های کنار وزیر خارجه ایالات متحده خالی بود و همتای روسش چندین دستیار با خود به همراه داشت، ابراز نگرانی کردند. این جزئیات، پیام‌هایی می‌فرستد که سران و دیپلمات‌های دیگر کشورها در آنها به دنبال نشانه‌هایی از تغییر بالقوه خط‌مشی هستند.

یک کارمند وزارت می‌گوید: «برای چینی‌ها، پروتکل، یعنی سیاست. ما داریم سیگنال‌هایی می‌فرستیم که ممکن است به نحوی که انتظارش را نداریم، به روابط ما لطمه بزند».

بعضی کارمندان هم نگران این هستند که تیلرسون احتمالا شخصا اختیار انتخاب قائم‌مقامش را نداشته باشد. کاخ سفید «الیوت آبرامز» گزینه نومحافظه‌کاری را که از سوی تیلرسون برای سمت قائم‌مقام نامزد شده بود، وتو کرد، چرا که او قبلا از ترامپ انتقاد کرده بود.

ترامپ سه‌شنبه پیش آنچه را که کارکنان از آن هراسان بودند، تایید کرد. او به فاکس‌نیوز گفت اینکه او کرسی‌های خالی دولت را پر نمی‌کند، دلیلی دارد: «در بسیاری از موارد، من نمی‌خواهم آن پست‌ها را پر کنم... نیازی به آنها نیست».

در حالی که در یک سو هنوز برخی پست‌های ارشد خالی هستند، در سوی دیگر نیروهای تازه‌ای وارد شده‌اند. دفتر برنامه‌ریزی خط‌مشی که بعد از جنگ جهانی دوم توسط «جورج کنان» ایجاد شد، حالا نه فقط مثل قبل مملو از افرادی با مدرک دکتراست، بلکه تعداد زیادی تازه‌فارغ‌التحصیل و یک وکیل از نیوجرسی که احتمالا تنها سابقه سیاست خارجی‌اش این است که در مجارستان متولد شده هم به کارکنان آن اضافه شده‌اند. رئیس دفتر تیلرسون هم منصوب او نیست، بلکه آنطور که «واشنگتن پست» نوشته یکی از اعضای تیم انتقال ترامپ به نام «مارگارت پترلین» است. یکی از مقامات ارشد که بتازگی وزارت را ترک کرده، می‌گوید: «تیلرسون را گروهی از ترامپیست‌های مرموز احاطه کرده‌اند. وقتی حتی دست راست او هم آدم خودش نیست، چه غلطی می‌تواند بکند؟» یک کارمند وزارت خارجه به من گفت پترلین به همه کارکنان گفته است هر گفت‌وگویی با وزیر باید از طریق او انجام شود. او حتی یکی از کارکنان را به دلیل آنکه در یک نشست مستقیما به سوال تیلرسون پاسخ داده، مواخذه کرد. پترلین به درخواستم برای اظهارنظر پاسخ نداد اما «آرسی هموند» دستیار سابق «نیوت گینگریچ» [نماینده سابق کنگره] و مشاور ارشد امور عمومی وزارت خارجه اینطور توضیح داد که آن وکیل رابط میان کاخ سفید و وزارت است. او صدور دستورالعمل از سوی پترلین یا آشفته و کند بودن وزارت خارجه را هم رد کرد. او گفت: «اینجا فعال است». او و کارکنانش از جمله مرا به «کریستین جیمز» سخنگوی عرب‌زبان اداره امور خاور نزدیک وزارتخانه ارجاع دادند. جیمز گفت: «این مساله واقع دیروز مطرح شد. یک شبکه مصری از من خواست در این باره توضیح دهم». جیمز هم بر اساس یک «دستورالعمل ۲ صفحه‌ای» که توسط مسؤول رسانه‌ای میز اسرائیل- فلسطین تهیه شده بود، برای آنها توضیح داد ایالات متحده به آنچه طرفین بر سر آن توافق کنند و «حل این مساله متعهد است و برای آن تلاش خواهد کرد. هدف از این کار، تأکید بر تعهد ایالات متحده است و اینکه نمی‌خواهیم فعلا وارد جزئیات شویم و تا زمانی که وضعیت روشن‌تر شود، به کلیات بسنده می‌کنیم». «میشل برنیرتوث» که مسؤول خدمات به آمریکایی‌های خارج از کشور است، همچنان اوضاع را تحت نظر دارد تا بحران‌هایی را که ممکن است شهروندان ایالات متحده را در خارج از کشور تحت تأثیر قرار دهد، شناسایی کرده و به آنها خدمات دهد اما او به من گفت سمت او نیازی به دستورالعمل‌های کاخ سفید یا حتی وزارت خارجه ندارد. او گفت: «ما کاری را که می‌کردیم ادامه می‌دهیم. ما مثل قلبی هستیم که به تپش ادامه می‌دهد. بخش کنسولی مبتنی بر قانون است و همین قوانین، راهنمای ما است». زمانی که با هم صحبت می‌کردیم، یک مسؤول امور عمومی وزارت خارجه هم همراه ما بود. زمانی که با «پاکو پالمیری» از نیروهای باسابقه امور خارجی و دستیار موقت وزیر در امور آمریکای لاتین صحبت می‌کردم هم یک مسؤول امور عمومی همراه ما بود. سر پالمیری بسیار شلوغ است، از دیدار تیلرسون با وزیر خارجه برزیل در بن آلمان گرفته تا سفرش به مکزیک اما او دستیار موقت است و نمی‌داند چقدر طول می‌کشد تا یک کارمند رسمی جایش را بگیرد. او به من گفت: «گاهی اوقات وقتی یک دولت آغاز به کار می‌کند، رسیدن به پاسخ زمان می‌برد اما این به آن معنی است که برای رسیدن به پاسخ باید بیشتر تلاش کنی. هر انتقالی، منحصربه‌فرد است». این را گفت و بعد یک کارمند امور عمومی او را به نشست بعدی برد.

اما به گفته افراد دیگری که با آنها صحبت کردم، به نظر می‌رسد ارتباط تیلرسون نه فقط با کاخ سفید، حتی با وزارت خارجه هم قطع است. یک کارمند وزارت خارجه گفت: «دستورالعمل تیلرسون این بود که هرچه قدرت کاغذبازی کمتر، بهتر. از گزارش‌های داوطلبانه چندان استقبال نمی‌شود و به همین خاطر اطلاعات چندانی به دست او نمی‌رسد. از سمت او هم چیزی به ما نمی‌رسد. این وضعیت به علاوه اینکه معاونان و دستیاران هم تعیین نشده‌اند، به این معنی است که دستورالعملی وجود ندارد و نیروها تنها دارند درجا می‌زنند». بسیاری در وزارت خارجه به صراحت اذعان دارند این وزارتخانه فربه شده و در مواردی ناکارآمد و بی‌حاصل است اما آنها هم درک نمی‌کنند که چرا این اصلاحات اینقدر زمخت و بی‌ملاحظه انجام می‌شود. یک کارمند میانی وزارت درباره کنار گذاشته شدن کارمندان طبقه هفتم گفت: «با هیچ‌کس در این‌باره صحبت نکردند، با آنها درباره کاری که انجام دادند صحبت نکردند، فقط به آنها گفتند دنبال شغل دیگری باشند». یک کارمند دیگر می‌گوید: «هیچ چیز سریع‌تر از کار کردن در دولت فدرال شما را آزادی‌خواه نمی‌کند. ناکارآمدی‌هایی وجود دارد و نیاز به اصلاحات هست. قطعا آنها حق دارند نیروها را تغییر دهند یا کنار بگذارند اما انجام این کار بدون بررسی درباره بخش‌های ناکارآمد و کنار گذاشتن افراد، نه عقلانی است و نه موثر. این کار فقط خصومت ایجاد می‌کند. انگار اتفاقات ماه قبل عمدا می‌خواستند استرس ایجاد کنند. به نظر می‌رسد هیچ تلاشی برای استفاده از دانش یا تجربه افرادی که اینجا هستند یا می‌خواهند کمک کنند، صورت نمی‌گیرد. یک کارمند میان‌رتبه وزارت می‌گوید کارکنان تصور می‌کنند کاخ سفید آنها را دیوان‌سالارهایی غیرمنتخب و نماد ساختاری می‌بینند که باید از آن اختیارزدایی شود. او گفت: «ما احتمالا احساسی شبیه یک کارمند وزارت خارجه بریتانیا بعد از جنگ دوم جهانی داریم، زمانی که دید، نه! آفتاب در امپراطوری آنها هم غروب می‌کند. آمریکا پایان یافته است. اینکه وقتی بی‌دلیل این اتفاق می‌افتد، بخشی از آن باشی، عذاب‌آور است».

***نویسنده نشریه آتلانتیک**

منبع: فارس

پازل

دست ندادن صهیونیست مشهور با ترامپ

نماینده صهیونیست مشهور حزب دموکرات از دست دادن با رئیس‌جمهور ایالات متحده امتناع کرد. سه‌شنبه گذشته که دونالد ترامپ برای نخستین سخنرانی خود در کنگره برای سناتورها و نمایندگان به ساختمان کپیتول رفته بود، پیش از آنکه پشت تریبون برود با رهبران هر دو مجلس آمریکا دیداری کوتاه داشت. «الیوت انگل» سخنگوی سرشناس و اصلی صهیونیست‌های جناح چپ حزب دموکرات و از مهم‌ترین اعضای خانه نمایندگان مرتبط با لابی اسرائیلی آیپک نیز در این جمع حاضر بود اما حاضر نشد با ترامپ دست بدهد. این در حالی است که انگل درباره رژیم صهیونیستی دیدگاه‌های مشترکی با ترامپ دارد، از جمله درباره توسعه مرزهای رژیم اشغالگر قدس و انتقال سفارت آمریکا از تل‌آویو به بیت‌المقدس. انگل در سال‌های اخیر نقشی کلیدی در مواضع ضدایرانی کنگره و همچنین ترغیب پنتاگون به جنگ علیه لیبی و سوریه داشته است. بی‌احترامی آشکار او به رئیس‌جمهور جمهوری‌خواه نشان از شکاف عمیق ۲ حزب اصلی کنگره بر سر قدرت حاکمه واشنگتن دارد.

پاراروپا

همدستی اتحادیه اروپایی و دولت اولاند برای حذف نامزدهای شبه ترامپ

کودتای انتخاباتی ناتو در فرانسه؟

به نظر می‌رسد ناتو با همدستی اتحادیه اروپایی و دولت سوسیالیست فرانسه در حال تدارک یک کودتای انتخاباتی در فرانسه هستند تا بلکه جلوی انتخاب یک دونالد ترامپ دیگر را در این سوی اقیانوس اطلس بگیرند. دخالت‌های گوناگون آنها در روزهای اخیر در فرانسه شدت گرفته است و زمینه‌های مختلفی از افشاگری‌های اطلاعاتی و تخریب رسانه‌ای علیه نامزدهای رقیب لیبرال‌ها و سوسیالیست‌ها، تعقیب قضایی آنها، برپایی تظاهرات مختلف علیه آنها، تشکیل جلسات پارلمان اروپا برای لغو مصونیت‌شان و همچنین استفاده از نهادهای مدنی و حقوق بشری و انتشار نظرسنجی‌های جهت‌دار در این راستا را شامل می‌شود. نه‌تنها نامزدهای راستگرای پیش‌رو در نظرسنجی‌ها با اتهامات قضایی واهی مواجه شده‌اند بلکه حتی کارزار لیبرال‌ها درخواست کرده است باراک اوباما نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه شود. از طرف دیگر گوگل، غول اینترنتی آمریکایی با چراغ سبز موقت اتحادیه اروپایی اقدام به ایجاد کارزار انتخاباتی گسترده مجازی کرده است. کارزاری با همکاری «ای‌جی‌سی» (مرکز روزنامه‌نگاری اتحادیه اروپایی) و با شراکت بانک‌های فرانسوی و بین‌المللی که هدف آن جهت دادن به تبلیغات رسانه‌های مجازی به نفع نامزد لیبرال‌ها و علیه طرفداران ترامپ در اروپا و آمریکاست. تا آخرین ماه‌های سال ۲۰۱۶، دو نامزد راستگرای میانه‌رو و افراطی یعنی فرانسوا فیون جمهوری‌خواه و مارین لوپن رهبر حزب جبهه ملی فرانسه، هر دو با الهام از انتخاب دونالد ترامپ به عنوان رئیس‌جمهور آمریکا و انتخاب شعارهایی مشابه او، کنترل بخش غالب افکار عمومی را در اختیار داشتند و حزب سوسیالیست حاکم نیز به خاطر عملکرد فاجعه‌بار فرانسوا اولاند و دولتش و نارضایتی عمومی از حکومت پلیسی که به راه انداخته بخت چندانی نداشت اما به فاصله ۲ ماه صحنه کارزار رقابت برای انتخابات ریاست‌جمهوری ۲۰۱۷ در حال تغییر اساسی است به طوری که اینک نه فیون و لوپن بلکه یک چهره لیبرال مستقل پیشتاز نظرسنجی‌هاست اما مساله اینجاست که اگرچه امانوئل مکرون، بانکدار پیشین و وزیر اقتصاد مستعفی دولت اولاند خود را مستقل از حزب حاکم می‌داند اما در عمل حمایت پنهان دولت سوسیالیست پاریس را در همدستی با اتحادیه اروپایی و چندین نهاد اروپایی و آمریکایی دیگر پشت سر خود دارد. بزرگ‌ترین نشانه مستقل نبودن مکرون این است که فرانسوا اولاند هیچ حمایتی از نامزد رسمی حزب‌اش یعنی بنوا آمون به عمل نمی‌آورد. از طرف دیگر فرانسوا فیون زیر شدیدترین فشارها برای استعفا قرار گرفته است. در آخرین اقدام، پلیس فرانسه خانه نخست‌وزیر سابق و نامزد جناح راست میانه را مورد تفتیش قرار داد. به دنبال این اتفاق سخنگوی تیم انتخاباتی او استعفا داد. همچنین پنجشنبه گذشته، پارلمان اتحادیه اروپایی با لغو مصونیت سیاسی مارین لوپن، عضو این پارلمان و نامزد جبهه ملی فرانسه برای انتخابات ریاست‌جمهوری به واهی‌ترین دلیل ممکن، راه را برای برخورد قضایی دولت فرانسه با او گشود. لوپن متهم است تصاویر خشونت‌های داعش در سال ۲۰۱۵ را در صفحه توئیتر خود منتشر کرده است. حال با لغو مصونیت اروپایی‌اش او رسما در کشور خود تحت تعقیب قرار گرفته و ممکن است صلاحیتش برای حضور در انتخابات رد شود.

■■■

اروپا آمریکایی‌های بدون ویزا را راه نمی‌دهد؟

نمایندگان پارلمان اروپا در اقدامی تلافی‌جویانه نسبت به قوانین صادره از سوی دولت دونالد ترامپ مبنی بر لغو سفر بدون ویزای اتباع ۵ کشور عضو اتحادیه اروپایی به ایالات متحده، خواستار محدودیت صدور ویزا برای آمریکایی‌ها شدند. در بیانیه پنجشنبه گذشته پارلمان اروپا آمده است: «شهروندان بلغارستان، کرواسی، قبرس، لهستان و رومانی نمی‌توانند بدون ویزا وارد خاک آمریکا شوند، در حالی که شهروندان ایالات‌متحده می‌توانند بدون ویزا به تمام کشورهای عضو اتحادیه اروپایی سفر کنند». در ادامه نمایندگان پارلمان از کمیسیون اروپایی به‌عنوان بازوی اجرایی اتحادیه اروپایی خواسته‌اند قانونا و متقابلا امکان سفر بدون ویزای اتباع آمریکایی به کشورهای عضو این اتحادیه را موقتاً به مدت ۱۲ ماه لغو کند.